

ԴԱՐՁ ՀՕՐ Ի ՏՈՒՆ

« Գնացէք տղայք, գնացէք ամէներդ մէկ տեղ,
« Քաղաքէն դուրս բըլուրին ծայրը կանգուն
« Մատուռին մէջ, Աստուածամօրս հրաշագեղ,
« Աղօլթք արէք որ Զեր հայրիկ դառնայ տուն:
« Ուշացաւ նա, տառապէ մինչ իրիկուն,
« Աչքըս արցունք, ես կը սպասեմ անհամբեր.
« Գողեր, դապանք անտառին մէջը՝ ճամբուն
« Վըրայ՝ շատ կան. հեղած զեղած են գետեր » : —

Զայս լըսելով տղայք, մեծ — փոքր, վաղեցին
Քաղաքէն դուրս, Աստուածամօր մատրան քով.
Հոն՝ ծընրագիր հըրաշագործ պատկերին
Առաջ կեցան շընորհալի մի կարգով:
Երկիր պագին. յետոյ Յանուն Հօր, Որդւոյ
Էւ սուրբ Հոգւոյն, երեսնին խաշ հանեցին.
Ամենասուրբ Երրորդութեան համագոյ
Այժմ է միշտ և յաւիտեանս, փառք տուն:
Վերջը Հայր մեր, և Ողջոյն քեզ, Հաւատամք,
Սուրբ վարդարան. 'ւ ամէն բերանք աղօլթնին
կարգաւ տսին. նոյնպէս և տասն պատուիրանք:
Թետոյ գրքերն զըրպոսներէն հանեցին:
Լիթանեային ամենասուրբ Տիրամօր
Առաջին մասն մէջերէն մեծը կ'երգէր,
Մինդեռ շարուած « Բարեխօսեա վասն մեր հօր »
կը ճըւային եղանակով փոքրիկներ:

Նոյն միջոցին լըսուեցաւ մի զըզըրդին,
Յանկալի կառքն տեսնուեցաւ հեռուէն.
Տըղայք թըռան շուտ մ'ընդառաջ հօրերուն,
« Եկաւ հայրիկս, եկաւ մեր հայր » կանչելէն:

Վաճառականը նայեցաւ, աչքն արցունք,
Ոճապարեց կառքէն իջաւ վար շուտով.
— « Բարով, ասաց, ո՞ղջ առողջ էք ամէներդ գուր.
« Ինչ կայ չըկայ ». կը հարցնէր նա կարգով:
« Ո՞ղջ է մայրերդ, հօրաքոյրերդ, տուն տընու՞մ.
« Զամիչ բերի ձեզի համար մի կողով »:

Ուրախութեան տեսարան էր այն աղւոր.
Հայր և որդիք կը խօսէին ճըխալով:
Հայրը կ'ասէ կառավարին, — « Քըչէ դուն,
Ես արըցս հետ ոտքով քաղաք կը մըտնամ »:
Նոյն վայրկենին աւաղակաց բազմութիւն,
կը յարձրկին նոցա վըրայ անդուման:
Երկայն մօրուք պէխերը վեր տընկաւած,
Նայուածք ահեղ, պատառտած ըզգեստին,

Կողերն դանակ, գօտիններէն թուր կախուած
Հաստ գաւազան ամէնքն ունին ձեռքերնին :
Լեղապատառ վազեն տըղայք հօրը քով,
Վերարկուին տակը փընտռելով ապաւէն ,
Կը սարսափին ծառաներն . տէրն դողալով
Աւազակաց կ'աղաչէ որ խընայեն . . .

— « Առէք, կ'ասէ , կառք , ձի , ամէն ստացուածք ,

« Միայն տըղոցս ողջ անվնաս թող տըւէք .

« Մի որբացնէք իմին մահուամբ այս տըղայք ,

« Դոցա մարիկ , սե-արեիկ մի առնէք » : —

Լըսողը ո՞վ . — մէկը ձիերն կը քակէ ,

Միւսը « Շուտ փող » կանչըռտելով կը սպառնայ .

Եւ այլ երրորդ մ'կատաղաբար կը վազէ ,

Բաց սուրը ձեռքն՝ խեղճ ծառայիցը վըրայ :

Նոյն միջոցին աւազակաց դըլխաւորն

— « Կեցէք » կ'ասէ . յետ կը քաշուին սըրիկայք ,

ինքն դառնալով տըղայոց ու նոցա հօր ,

« Անցիք գնացէք դուք ձեր ճամբան չիփ-չիտակ » :

Վաճառականն կը կակազէ « Շնորհ ունիմ » : —

— « Ինձմէ բընաւ շնորհակալ դուն մի գար .

« Թէ սր տըղոցըդ աղօթքներն չըլլային ,

« Այս գաւազանս գըլուխդ կ'ուտէր անպատճառ :

« Շընորհակալ դու քու տըղոցըդ եղիր

« Որ կ'ազատուի իմին ձեռքէս կենդանի :

« Այլ եթէ ինչ պատճառի . ուշ գիր .

« Համառօտեմ ես բանին իսկը քեզի :

« Մէք վաղուց գիտէինք որ պի' գաս տուն .

« Այն պատճառի այս մօտ տեղեր պահուըտած՝

« Կը սպասէինք զիշեր ցորեկ միշտ տըլծուն ,

« Ճամբայդ կոխել առնուլ ամէն ըստացուած :

« Այսօր ,յանկարծ , տես , լըսեցի տըղոց ձայն

« Որ մատրան մէջ կ'աղօթէին առ Աստուած .

« Խընդացի ես այդօր վըրայ ըսիւզգբան .

« Այլ քիչ ,յետոյ տըրօփեց սիրտս ,յեղակարծ :

« Իմ՝ հայրենիքս և բնտանիքս յիշեցի ,

« Դողացին ոտքս , սուրբս անկաւ վայր ձեռքէս . .

« Ա՛խ , ունէի ես կողակից նազելի ,

« Նորա գըրկին մի երեխայ սոցա պէս :

« Գընա , ո՞վ մարդ , դուն 'ի քաղաք , ես յանտառ

« Պէտք է երթամ . դուք երեխայք , երբ յինի

« Որ հոս դառնայք , այս մատրան մէջ ինձ համար

« Աղօթք ըրէք ու յիշեցէք իմ հոգի » :